

[Boligministeren.]

Om Skjoldhøjkollegiet ved Århus, som hr. Aage Frandsen nævner, kan jeg oplyse, at boligministeriet til stadighed har stået i kontakt med kollegiets bestyrelse og nøje har fulgt udviklingen. Der skulle vel nu være fundet udveje for, at lejen kan komme ned på et acceptabelt niveau. Det vil ske ved en ændret opstilling af byggeregnskabet og en for kollegiets drift mere gunstig finansiering og eventuelt ved en udskydelse af visse henlæggelser til hoveddistandsættelse o. lign. Det skulle altså bringe lejen ned på et niveau af ca. 450 kr., således at den forudsete stigning til oktober ikke vil finde sted. Men jeg indrømmer blankt, det ikke er en særlig behagelig måde at løse disse problemer på.

Sådanne forholdsregler vil naturligvis ikke være tilstrækkelige på lang sigt. Vi må derfor ind i overvejelse af, om statens støtte til kollegiebyggeri i sin nuværende form er den mest hensigtsmæssige. Det må ske ved den kommende revision af kollegiebestemmelserne i lov om boligbyggeri. Jeg tror, at vi i fremtiden i højere grad må ind på at indrette værelser for uddannelsessøgende i det almennyttige boligbyggeri og i mindre grad i selvstændige kollegiebyggerier.

Der er inden for kollegiesektoren meget betydelige forskelle mellem lejen i det lidt ældre og i det nye byggeri. Det betyder, at uddannelsessøgende, der får værelse i et ældre kollegium, har et privilegium i forhold til kammerater, der bor i de nyeste kollegier. Det er min opfattelse, at i alt fald nogle af vanskelighederne inden for kollegiebyggeriet kunne afhjælpes ved at gennemføre en eller anden form for lejeudligning i overensstemmelse med, hvad der er hjemmel for i § 82, stk. 5, i lov om boligbyggeri, og så skal jeg til sidst kun meddele, at jeg har sat en undersøgelse i gang med henblik på det sidstnævnte problem.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret på det konkrete spørgsmål og henvisningen til det konkrete eksempel, Skjoldhøjkollegiet ved Århus, men vil dertil føje: hvis nu der opstår lignende problemer for andre kollegier — hvilket vi jo ved på nuværende tidspunkt at der gør, nemlig både med hensyn til prioriteringsomkostninger og med hensyn

til de stigende oliepriser — vil ministeren så også stille sig velvilligt over for disse problemer? Det afgørende er jo ikke i denne forbindelse, som ministeren sagde, at det er en pris, som de uddannelsessøgende ikke ønsker at betale. Nej, det er en pris, som de uddannelsessøgende ikke kan betale. Vi må gøre os klart, at hvis man får priserne på kollegier op i et niveau, som de uddannelsessøgende ikke kan betale, så betyder det simpelt hen, at disse kollegier bliver affolket, eller at de bliver kollegier, som kun kan bebos af de uddannelsessøgende, der enten på den ene eller den anden måde har en økonomisk bedre stilling, f. eks. ved at forældrene har et indkomstniveau, som betyder, at de kan betale. Denne form for kollegiebyggeri, hvor man netop får, hvad skal vi sige, ghettoer for de rige uddannelsessøgende, er vi ikke interesseret i.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Jeg har kun lyst til at føje til, at problemet omkring de kommende kollegier er et meget vanskeligt problem at løse, fordi vi må regne med, at der kommer betydelige prisstigninger, og at der er meget små udsigter til, at de kurser, vi får, vil blive bedre end dem, vi har i øjeblikket. Derfor er løsningen af den kommende tids kollegiebyggeri et spørgsmål, der skal overvejes nogle gange.

Så kan jeg i øvrigt føje til, at der desværre i Københavnsområdet står ca. 560 kollegieværelser tomme i øjeblikket, og at i øvrigt andre kollegier i lighed med Skjoldhøjkollegiet har måttet træffe arrangementer, der i realiteten i mange henseender er en halvdårlig løsning af spørgsmålet, fordi de indeholder for mange udskydelser af betalinger.

Auken (S):

Jeg vil gerne i lighed med hr. Aage Frandsen sige boligministeren tak for den imødekommende holdning, som er lagt for dagen her i forbindelse med det konkrete eksempel fra Skjoldhøjkollegiet. Jeg forstår, at ministeren er enig med hr. Aage Frandsen og også med mig i, at en pris på op mod 600 kr. for et kollegieværelse er for høj en pris at betale for de uddannelsessøgende. Det betyder altså, at man i løbet af ganske kort tid, hvis man ikke gør noget effektivt, vil stå over for det problem, som